

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Mgr. Petrem Košíkem, Ph.D. v právní věci

žalobkyně: **Stavební servis KB, s.r.o.**, IČ 24837211,
sídlem Bavorská 856/14, 155 00 Praha 5,
zastoupená advokátem JUDr. Tomášem Pelikánem,
sídlem Máchova 838/18, 120 00 Praha 2

žalovaný: **Z. S.**, nar. xxx,
bytem xxx,
zastoupen advokátem Mgr. Radkem Vondráčkem,
sídlem Masarykovo náměstí 128/3, 767 01 Kroměříž

o zaplacení částky 1 474 639,87 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 1 474 639,87 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně z částky 1 474 639,82 Kč za období od 9. 11. 2018 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 316 245 Kč, a to k rukám zástupce žalobce JUDr. Tomáše Pelikána, advokáta se sídlem Praha, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

vymezení věci
žaloba ze dne 7. 12. 2018 (čl. 1-8)

1. **Žalobou podanou dne 7. 12. 2018 se žalobkyně původně po žalovaných 1) T. P., nar. xxx, bytem xxx xxx, a 2) Z. S., nar. xxx, bytem xxx xxx, domáhala, aby žalovaným byla společně a nerozdílně uložena povinnost, zaplatit částku ve výši 1 474 639,87 Kč.** Žalobkyně tvrdila, že předmětem řízení je nárok žalobce na náhradu škody, kterou žalovaní způsobili v důsledku porušení povinností vyplývajících z ustanovení § 98 zák. č. 182/2006 Sb. (insolvenční zákon - dále InsZ), zakotvených v ust. § 99 InsZ.
2. Žalovaní vykonávali funkci jednatelů společnosti LxxxD, s.r.o. v likvidaci, IČ xxx v období od 20. 9. 2011 do 1. 2. 2013. V tomto období měla splatné a neuhrazené pohledávky za společností LxxxD, s.r.o. společnost PXXXI, spol. s.r.o. IČ xxx v celkové výši 214 458 Kč. Žalobce měl pohledávku ve výši 499 016 Kč, 217 360 Kč, ve výši 25 550 Kč. V předmětné době společnost LxxxD, s.r.o. neodváděla ani pojistné na sociální zabezpečení. Proto byla společnost LxxxD, s.r.o. v úpadku ve formě platební neschopnosti minimálně ode dne 28. 11. 2012, kdy měla více věřitelů, peněžité závazky po dobu 30 dnů po lhůtě splatnosti, které nehradila déle než 3 měsíce po lhůtě splatnosti. Proto bylo povinností jednatelů podat insolvenční návrh podle ust. § 98 InsZ bez zbytečného odkladu. Namísto toho **oba žalovaní dne 1. 2. 2013 převedli své podíly** (každý 50%, kterému odpovídá vklad ve výši 100 000 Kč) **za úplatu ve výši 1 Kč na společnost da Cxxx xxxP s.r.o., IČ xxx.** Téhož dne, **ještě před převodem svých podílů na společnost LxxxD, s.r.o. rozhodli oba žalovaní ještě jako společníci na valné hromadě o svém odvolání z funkce jednatelů a o jmenování jednatelů nových, konkrétně byli zvoleni M. H., xxx a P. G., nar. xxx.** Z přehledu k účastem těchto osob v desítkách společností v České republice žalobce dovozuje, že se jedná o profesionální „bíle koně“. Od okamžiku, kdy došlo k převodu podílů na tyto osoby a ke změně jednatelů přestala společnost LxxxD, s.r.o. vyvíjet činnost, nesídlila na adrese sídla, což vyústilo v usnesení Městského soudu v Praze č. j. xxx/2013-7 ze dne 11. 2. 2014, kterým byla společnost zrušena a byla nařízena její likvidace. Likvidátor podal dne 8. 3. 2016 za společnost LxxxD, s.r.o. dlužnický insolvenční návrh. Na jeho základě bylo usnesením Městského soudu v Praze č. j. MSPH xxx/2016-A-8 rozhodnuto o úpadku společnosti LxxxD, s.r.o. v likvidaci a na její majetek byl prohlášen konkurz. **Žalobce do tohoto insolvenčního řízení přihlásil pohledávky v celkové výši 1 512 455,87 Kč.** Žalobcem přihlášené pohledávky nebyly popřeny insolvenčním správcem ani dlužníkem co do pravosti, výše, ani co do pořadí. Na základě rozvrhového usnesení **byly žalobcovy pohledávky uspokojeny pouze ve výši 37 816 Kč, neuspokojena zůstala pohledávka v celkové výši 1 474 639,87 Kč.** Žalobce s ohledem na výše uvedené navrhuje, aby žalovaní zaplatili žalobci škodu, za kterou odpovídají v souladu s ust. § 99 InsZ.

vyjádření žalovaného č. 1 ze dne 28. 2. 2019 (čl. 17-18)
a žalovaného č. 2 ze dne 4. 3. 2019 (čl. 20-22)

3. **Ve své obraně žalovaní shodně uvedli**, že jim povinnost podat insolvenční návrh nevznikla. Sice existovaly určité závazky po splatnosti více než 3 měsíce, to však byly sporné pohledávky žalobce. **Společnost LxxxD, s.r.o. disponovala majetkem a aktivy, které byly způsobilé dané závazky pokrýt. Jednalo se zejména o vlastní pohledávky vůči třetím osobám.** Společnost též vyvíjela aktivní podnikatelskou činnost. Tyto skutečnosti vyplývají z daňového přiznání k dani z příjmu právnických osob, výkazu zisku a ztrát a z rozvahy, vše za rok 2012. Žalovaní tímto vyvrátili domněnku platební neschopnosti a dle jejich názoru i finanční stav společnosti LxxxD, s.r.o. Dále se ohradili vůči tvrzení o převodu společnosti na „bílé koně“ a tvrdí, že o účasti budoucích společníků v desítkách jiných společností nevěděli. Žalovaní neměli zájem dále ve stavebnictví podnikat a předmětnou společnost převedli bez jakéhokoli postranního úmyslu.

*jednání dne 24. 7. 2019 a 11. 9. 2019
a následný rozsudek*

4. Ve věci proběhlo jednání dne 24. 7. 2019 (čl. 45-45a) a dne 11. 9. 2019 (čl. 56-57a) ve věci vydal rozsudek. Rozsudkem ze dne 11. 9. 2019, č.j. 32 Cm 48/2018-62 soud žalovaným uložil zaplatit společně a nerozdílně **žalovanou částku ve výši 1 474 639,87 Kč spolu s příslušenstvím**, když toto rozhodnutí nabylo proti žalovanému č. 1 právní moci dne 23. 10. 2019 a žalovaný č. 2 podal proti tomuto rozhodnutí odvolání.

odvolání žalovaného č. 2 (čl. 66-67)

5. Jak bylo uvedeno výše žalovaný č. 2 podal dne 3. 10. 2019 odvolání (které bylo nesprávně označeno jako odvolání žalovaného č. 1) v jehož rámci namítal, že soud nepřihlédl ke skutečnostem tvrzeným žalovaným, čímž mimo jiné došlo k nesprávnému právnímu posouzení věci. V odvolání namítal, že se soud prvního stupně nezabýval procesní obranou žalovaného a nezamýšlel se nad jednotlivými prvky obrany žalovaného. Dále ve svém odvolání odkázal na usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 1. 3. 2012, sp. zn. 29 NSČR 38/2010 (C 10994) ve kterém zdůraznil, že „**dlužník vyvrátí domněnku své platební neschopnosti ve smyslu § 3 odst. 2 insolvenčního zákona, jakmile v insolvenčním řízení osvědčí nebo prokáže schopnost uhradit všechny splatné závazky těch věřitelů, jež má insolvenční soud pro účely rozhodnutí o věřitelském insolvenčním návrhu za osvědčené (doložené)**“. Dále žalovaný 2 (jak je uvedeno výše, který odvolání nesprávně uváděl, že je žalovaným č. 1) v odvolání odkazoval na rozhodnutí 29 ICdo 14/2012 týkající se právě odpovědnosti za škodu vzniklou porušením povinnosti podat Insolvenční návrh (§98 a 99 InsZ), a na usnesení Nejvyššího soudu ČR 29 NSČR 113/2012 (R 45/2014) týkající se povinnosti dlužníka uhradit dlužné závazky ve vztahu k jinému (movitému i nemovitému) majetku.

*rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 11. 2020,
č.j. 13 Cmo 34/2019-81 (čl. 81-83a)*

6. O odvolání žalovaného č. 2 rozhodl Vrchní soud v Praze jako soud odvolací usnesením ze dne 23. 11. 2020, č.j. 13 Cmo 34/2019-81, kterým rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 11. 9. 2019, č.j. 32 Cm 48/2018-62 ve vztahu mezi žalobkyní a druhým žalovaným zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. V bodu 24 uvedeného rozhodnutí odvolací soud odkázal na nutnost kumulativního splnění čtyř předpokladů porušení povinnosti podat insolvenční návrh ve smyslu § 98 odst. 2 InsZ. V následujícím bodu 25 rozhodnutí Vrchní soudu se tento zabývá otázkou povinností tvrzení a důkazní povinností o tom, že dlužník byl v úpadku (v kterémkoliv z jeho forem - § 3 InsZ), že žalovaný porušil povinnost podat insolvenční návrh

na majetek dlužníka bez zbytečného odkladu potom co se dozvěděl nebo při náležité péči měl dozvědět o úpadku Dlužníka (§ 98 InsZ), a že žalobci vznikla v souvislosti s tímto porušením právní povinnosti škoda. Dále odvolací soud v bodu 31 svého rozhodnutí se také zabýval vyvratitelnou domněnkou dlužníkovy neschopnosti platit své splatné závazky. Na žalovaného tak přechází povinnost tvrzení a důkazní povinnost ohledně skutečností, že k úhradě svých splatných závazků byl dlužník schopen. Soud prvního stupně pak podle rozhodnutí odvolacího soudu neposuzoval, zda vyvratitelná domněnka dlužníkovy schopnosti plnit byla vyvrácena tvrzením žalovaného, a že dlužník měl v rozhodné době disponibilní majetek, kterým by byl schopen plnit své splatné závazky. Dále soud prvního stupně nevysvětlil, zda se druhý žalovaný dozvěděl (nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět) o úpadku dlužníka v době kdy byl jeho jednatelem. Odvolací soud tak u rozhodnutí soudu prvního stupně dospěl k závěru, že se jedná o rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

*jednání ve dnech 5. 5. 2021 (čl. 87-87a), 5. 1. 2022 (čl. 100-103),
7. 3. 2022 (čl. 124-133), 11. 5. 2022 (čl. 135-137),
17. 6. 2022 (158-164) a 5. 9. 2022 (čl. 178-181),
při těchto jednáních provedené dokazování
a následný rozsudek soudu prvního stupně
ze dne 5. 9. 2022, č.j. 32 Cm 48/2018-193 (čl. 193-207)*

7. Po zrušení věci odvolacím soudem nařídil soud prvního stupně jednání na **5. 5. 2021** (během kterého byli strany poučeni podle § 118a o.s.ř., ale nebylo provedeno žádné dokazování) a dále na **5. 1. 2022** (během kterého byla stranám stanovena lhůta 30 dní pro doplnění dokazování a skutkových tvrzení) a na **7. 3. 2022, 11. 5. 2022, 17. 6. 2022 a 5. 9. 2022**, když při těchto jednáních bylo provedeno dokazování. Po provedení dokazování soud vydal dne 5. 9. 2022 rozsudek, kterým žalobu vůči žalovanému č. 2 zamítl.

*odvolání ze dne 19. 10. 2023 (čl. 212-212a) doplněné dne 18. 11. 2022 (čl. 218-220)
a usnesení odvolacího soudu ze dne 31. 10. 2023, č.j. 13 Cmo 2/2023-238 (čl. 238-244)*

8. Dne 19. 10. 2023 podal žalobce proti uvedenému rozsudku [bod 7] odvolání, které doplnil podáním ze dne 18. 11. 2022. O tomto odvolání rozhodl odvolací soud usnesením ze dne 31. 10. 2023, č.j. 13 Cmo 2/2023-238, a to tak, že rozhodnutí soudu prvního stupně zrušil a vrátil věc soudu prvního stupně k opětovnému rozhodnutí ve věci. Odvolací soud vytknul soudu prvního stupně nerespektování ust. § 119 odst. 3 o.s.ř., když při změně v obsazení senátu nedošlo ke sdělení přednesů a provedených důkazů. Dále odvolací soud vytknul soudu prvního stupně, že pokud při jednání dne 5. 5. 2021 (čl. 87-87a) byl žalovaný poučen a vyzván dle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. k označení tvrzení a důkazů k jejich prokázání pouhým odkazem na odůvodnění kasačního rozhodnutí, aniž by jakkoliv konkretizoval rozhodná období, které je třeba doplnit. Na uvedené poučení žalovaný reagoval, ovšem nedostatečně a soud jej při jednání konaném dne 5. 1. 2022 upozornil na skutečnost, že neunáší důkazní břemeno, přestože nadále absentovala jakákoliv tvrzení o majetku, z něhož by byl dlužník schopen existentní pohledávky svých věřitelů uspokojit. Odvolací soud výslovně soudu prvního stupně v této části vytknul, že soud prvního stupně pochybil, když žalovaného (opětovně, respektive s řádným poučením nevyzval dle § 118a odst. 1 a 3 k označení tvrzení, jakož i důkazů k jejich prokázání, k vyvrácení domněnky úpadku dlužníka v rozhodné době. Usnesení odvolacího soudu pak soudu prvního stupně uložilo ve smyslu ust. § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. vyzvat žalovaného k označení tvrzení, jakož i důkazů k jejich prokázání, k vyvrácení domněnky úpadku Dlužníka v rozhodné době (*bude přitom vycházet z toho, že oba žalovaní byli dle úplného výpisu z obchodního rejstříku jednatelem Dlužníka od 20. 8. 2011 a funkce jednatele jim zanikla dnem 1. 2. 2013*). Zejména žalovaného vyzve k tomu, aby vyličil rozhodné skutečnosti, tj. uvedl konkrétní

skutkové okolnosti, které ho vedou k závěru, že Dlužník nebyl v rozhodné době v úpadku, zejména aby doplnil tvrzení o majetku Dlužníka (movitých a nemovitých věcech, pohledávkách a jiných majetkových hodnotách; v případě žalovaným zmiňovaných pohledávek je pak třeba, aby je identifikoval údaji o osobách dlužníků těchto pohledávek, o jejich výši, splatnosti a dobytnosti), který Dlužník v rozhodné době vlastnil a který byl schopen využít k úhradě pohledávek svých věřitelů (jejichž existence byla v řízení prokázána), a označil důkazy k prokázání svých tvrzení, a to zejména těch, k jejichž doplnění byl vyzván předcházející výzvou, s tím, že důkazy musejí být označeny tak, aby bylo zřejmé, k prokázání které konkrétní právně významné skutečnosti má být ten který navržený důkaz proveden.

jednání konané dne 5. 3. 2024 a 11. 6. 2024

9. Při jednání konaném dne 5. 3. 2024 soud prvního stupně po zrušení věci odvolacím soudem napravil v první řadě vytčený nedostatek, když ve smyslu § 119 odst. 3 o.s.ř. výslovně opakovával čtení žaloby, vyjádření žalované, včetně jejich jednotlivých replik zaslaných soudu a provedení dokazování. U uvedeného opakování se žalobce ani žalovaná k prováděnému dokazování nikterak nevyjádřil. Uvedené ještě jednou soud zopakoval při jednání konaném dne 11. 6. 2024.
10. Soud při jednání konaném dne 5. 3. 2024 provedl poučení tak jak mu bylo uvedené vytknuto odvolacím soudem. Žalovaný krom dotazu na finanční úřad a žádosti u Komerční banky nenavrhoval žádného dalšího důkazu.

provedené dokazování a z provedeného dokazování skutková zjištění

11. Soud z **Úplného výpisu z obchodního rejstříku společnosti LxxxD s.r.o.**, ze dne 4. 12. 2018, zjistil, že tato společnost byla založena 22. 8. 2011 a k uvedenému datu (4. 12. 2018) byla v uvedeném rejstříku vedenou právnickou osobou, která disponovala příslušnými **živnostenskými oprávněními**, což byla konkrétně výroba, obchod a služby neupravené v přílohách 1 až 3 (výpis z živnostenského rejstříku ze dne 4. 10. 2011). Dále z **rozhodnutí o registraci k dani ze dne 10. 10. 2011** bylo zjištěno, že tato společnost jejímž jednatelem byl od 22. 8. 2011 žalovaný Z. S. a od 30. 11. 2011 původní žalovaný č. 1 T. P., byla také plátcem daně. Zánik funkce jednatelů (výpis z OR) je datován dnem 14. 2. 2012, a to na základě **smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne 1. 2. 2013 společnosti LxxxD s.r.o. mezi převodcem T. P., narozen xxx a nabyvatel společnost da Cxxx xxxP s.r.o. IČ: xxx**. Podle uvedené smlouvy došlo k převodu obchodního podílu obou jednatelů (každý v rozsahu 50%) ve společnosti LxxxD na společnost da Cxxx xxxP s.r.o. dříve Gxxx xxxV (jak je patrné z **výpisu z OR společnosti da Cxxx xxxP s.r.o.**), a to za částku 1 Kč za každý z podílů, když před převodem obchodních podílů došlo k jednání valné hromady společnosti LxxxD, o jejímž průběhu byl shodného dne 1. 2. 2013 sepsán **notářský zápis** v notářské kanceláři JUDr. Rady Novákové pod č. **N 17/2013, NZ 11/2013**. V průběhu této valné hromady došlo k odvolání dosavadních jednatelů společnosti pánů Z. S. a T. P. a jejich nahrazení M. H. a P. G..
12. Nový jednatel společnosti P. G. je osobou, který figuruje at' již jako společník nebo člen statutárního orgánu v celkem 92 společnostech a M. H. pak ve společnostech 62 (**výpis ze serveru kurzy.cz**, kde je uvedeno jméno P. G.), když některé z těchto společností podle výsledku svědka H. skončili v insolvenční, což bylo zjištěno také v rámci účastnického výsledku pana B. . Noví jednatel a majitel společnost koupil, když se chtěl pokusit o její revitalizaci, což se mu nezdařilo.
13. **Z výše uvedeného soud zjistil, že žalovaný Z. S. (proti kterému je vedena tato část**

řízení) byl v období od 22. 8. 2011 do 14. 2. 2013 jednatelem společnosti LxxxD.

14. Žalobkyně se společností LxxxD spolupracovala téměř od samého jejího vzniku, když z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 3. 2014, č.j. 5 Cm 106/2012-90 o zaplacení částky 741 956 Kč je patrné, že smlouva o dílo na zednické práce na díle Kladno K7 na jejímž základě bylo plněno byla uzavřena dne 26. 11. 2011 a zněla na hodnotu díla 991 464 Kč a z této částky bylo plněno 50 000 Kč a 70 000 Kč. S touto smlouvou (a uvedeným soudním řízením) souvisí dohoda o uznání závazku ze dne 24. 2. 2012, kterou společnost LxxxD uznala svůj závazek co do částky 499 016 Kč a uvedenou částku se zavázala uhradit do 29. 2. 2013 (dohoda o uznání závazku s termínem jeho zaplacení uzavřená mezi žalobkyní a společností LxxxD dne 24. 2. 2012). Pohledávku z pravomocného soudního rozhodnutí 5 Cm 106/2012-90 v celkové výši 974 207,50 Kč následně žalobkyně přihlásila do insolvenčního řízení. Další pohledávkou žalobkyně v insolvenčním řízení (seznam přihlášených pohledávek k MSPH xxx/2016) je příslušenství ve výši 286 970,36 Kč, kterým je smluvní pokuta ve výši 0,5% za každý den z prodlení z uznané částky 499 016 Kč (základem také této pohledávky je rozhodnutí č.j. 5 Cm 106/2012-90). Poslední v insolvenčním řízení přihlášenou pohledávkou je také pohledávka vzniklá na základě uvedeného rozsudku č.j. 5 Cm 10/2016-90 a jedná se o zákonný úrok z prodlení.
15. Pokud jde o majetkové poměry společnosti LxxxD tato daňovým přiznáním za rok 2012, podepsaným M. H. vykazovala v daném roce výsledek hospodaření částkou 1 324 989 Kč a nedoplatek daně činil částku 215 270 Kč. Zde soud poukazuje na skutečnost, že následné přihlášky pohledávek do konkursu obsahují Všeobecnou zdravotní pojišťovnu, Českou správu sociálního zabezpečení, či Městský soud v Praze, avšak nikoliv ČR, zastoupenou příslušným finančním úřadem.
16. Následně podle usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 12. 2014, č. j. xxx/2013-7, které nabylo právní moci dne 10. 5. 2014, byla nařízena likvidace společnosti LxxxD s.r.o. a jejím likvidátorem byl ustanoven Ing. R. J.. Soudem ustanovený likvidátor zjistil úpadek společnosti a dne 7. 3. 2016 podal insolvenční návrh na společnost LxxxD s.r.o. (insolvenční návrh dlužníka ze dne 7. 3. 2016 a výsledek soudem ustanoveného likvidátora). Městský soud v Praze usnesením ze dne 12. 3. 2016, č.j. MSPH xxx/2016-A8 zjistil úpadek dlužníka a na jeho majetek vyhlásil konkurs. Insolvenčním správcem stanovil JUDr. M. H., který v rámci svého výsledku se nebyl s to k pohledávkám společnosti LxxxD vyjádřit. Dále v rámci svého výsledku uvedl, že má za to, že jednatele této společnosti s insolvenčním správcem nespolečně pracovali.
17. Po prohlášení konkursu bylo zjištěno, že společnost LxxxD má celkem 7 věřitelů s celkovou výší pohledávek 1 923 186,89 Kč (seznam věřitelů v insolvenčním řízení a konečná zpráva ze dne 13. 3. 2017), když nejvýznamnějšími věřiteli je žalobkyně a společnost PxxxI s.r.o. (přihláška pohledávky společnosti PxxxY s.r.o. a upravený seznam přihlášených pohledávek). Pohledávka žalobkyně (P5) činila částku 1 512 455,87 Kč a pohledávka společnosti PxxxY (P4) činila částku 341 734,46 Kč, když se jedná o faktury splatné v období od 28. 8. 2013 do 21. 6. 2013 (přihláška pohledávky společnosti PxxxY s.r.o.). Pokud jde o spolupráci mezi žalobkyní a společností PxxxY, první zakázkový a informační list je ze dne 20. 4. 2012 a první (v posuzované věci) doložená objednávka od společnosti LxxxD je ze dne 28. 6. 2012 (včetně jejího potvrzení). O obchodních vztazích mezi společností LxxxD a společností PxxxY dále svědčí email od Z. S. za společnost LxxxD ze dne 29. 6. 2012, seznam materiálu s datem 28. 6. 2012, či faktura od společnosti AxxxT s datem 12. 7. 2012 (vztahující se k přepravě zboží do společnosti LxxxD).

18. Další ve srovnání s pohledávkou žalobkyně či společnosti PxxxY s.r.o. „drobné“ dluhy společnosti LxxxD spočívali v dluhu na Zdravotním pojištění ve výši 14 353 Kč, vznik dluhu na základě výpisu nedoplatek ze dne 29. 4. 2014, advokát JUDr. Ondřej Hanák částku ve výši 7 865 Kč za právní služby ze dne 21. 7. 2014, Česká správa sociálního zabezpečení částku ve výši 22 237 Kč na základě výkazu nedoplatek ze dne 25. 6. 2013, Městský soud v Praze ve výši 2 000 Kč na základě usnesení ze dne 11. 2. 2014, T-Mobile ve výši 20 249,59 Kč za období od 20. 7. 2013 - 19. 10. 2013 (**upravený seznam přihlášených pohledávek a výsledch J. B.**).
19. V rámci insolvenčního řízení společnosti LxxxD došlo **usnesením ze dne 27. 2. 2018, č.j. MSPH xxx/2016-B-13 ke schválení rozvrhového usnesení**, když k uspokojení věřitelů byla použita částka 48 085,94 Kč. U uvedení částky byla žalobkyni vyplacena částka 48 085,94 Kč (mimo uvedeného usnesení také **sdělení insolvenčního správce ze dne 23. 7. 2018**).
20. Před podáním žaloby žalobkyně vyzvala (původně oba žalované) dne 25. 10. 2018 k úhradě vzniklé škody.

právní předpisy vztahující se k posuzované věci

21. Podle § 3 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., Insolvenční zákon (dále jen „InsZ“) Dlužník je v úpadku, jestliže má **a)** více věřitelů a **b)** peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a **c)** tyto závazky není schopen plnit, (dále jen „platební neschopnost“).
22. Podle § 3 odst. 2 InsZ má se za to, že dlužník není schopen plnit své peněžité závazky, jestliže **a)** zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků, nebo **b)** je neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti, nebo **c)** není možné dosáhnout uspokojení některé ze splatných peněžitých pohledávek vůči dlužníku výkonem rozhodnutí nebo exekucí, nebo **d)** nesplnil povinnost předložit seznamy uvedené v § 104 odst. 1, kterou mu uložil insolvenční soud.
23. Podle § 3 odst. 3 InsZ má se za to, že dlužník, který je podnikatelem a vede účetnictví, je schopen plnit své peněžité závazky, jestliže rozdíl mezi výší jeho splatných peněžitých závazků a výší jeho disponibilních prostředků (dále jen „mezera krytí“) stanovený ve výkazu stavu likvidity podle prováděcího právního předpisu představuje méně než desetinu výše jeho splatných peněžitých závazků, anebo pokud výhled vývoje likvidity sestavený podle prováděcího právního předpisu osvědčuje, že mezera krytí klesne v období, na které se výhled vývoje likvidity sestavuje, pod jednu desetinu výše jeho splatných peněžitých závazků. Výkaz stavu likvidity anebo výhled vývoje likvidity musí být sestavené v souladu s požadavky, které stanoví prováděcí právní předpis, auditorem, znalcem nebo osobou, která se zabývá ekonomickým poradenstvím v oblasti insolvencí a restrukturalizací a splňuje požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.
24. Podle § 3 odst. 4 InsZ dlužník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou - podnikatelem, je v úpadku i tehdy, je-li předlužen. O předlužení jde tehdy, má-li dlužník více věřitelů a souhrn jeho závazků převyšuje hodnotu jeho majetku. Při stanovení hodnoty dlužníkova majetku se přihlíží také k další správě jeho majetku, případně k dalšímu provozování jeho podniku, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že dlužník bude moci ve správě majetku nebo v provozu podniku pokračovat.
25. Podle § 3 odst. 5 InsZ o hrozící úpadek jde tehdy, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že dlužník nebude schopen řádně a včas splnit podstatnou část svých peněžitých závazků.

26. Podle § 7 InsZ nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.
27. Podle § 98 odst. 1 InsZ dlužník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou – podnikatelem, je povinen podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět o svém úpadku. Tuto povinnost má i tehdy, byl-li pravomocně zastaven výkon rozhodnutí prodejem jeho podniku nebo exekuce podle zvláštního právního předpisu proto, že cena majetku náležejícího k podniku nepřevyšuje výši závazků náležejících k podniku; to neplatí, má-li dlužník ještě jiný podnik.
28. Podle § 98 odst. 2 InsZ povinnost podle odstavce 1 mají i zákonní zástupci dlužníka a jeho statutární orgán a likvidátor dlužníka, který je právnickou osobou v likvidaci. Je-li těchto osob více a jsou-li oprávněny jednat jménem dlužníka samostatně, má tuto povinnost každá z nich. Insolvenční návrh podávají jménem dlužníka.
29. Podle § 99 odst. 1 InsZ osoba, která v rozporu s ustanovením § 98 nepodala insolvenční návrh, odpovídá věřiteli za škodu nebo jinou újmu, kterou způsobí porušením této povinnosti.
30. Podle § 99 odst. 2 InsZ škoda nebo jiná újma podle odstavce 1 spočívá v rozdílu mezi v insolvenčním řízení zjištěnou výší pohledávky přihlášené věřitelem k uspokojení a částkou, kterou věřitel v insolvenčním řízení na uspokojení této pohledávky obdržel.
31. Podle § 99 odst. 3 InsZ osoba uvedená v odstavci 1 se odpovědnosti za škodu nebo jinou újmu podle odstavce 2 zproští, jen prokáže-li, že porušení povinnosti podat insolvenční návrh nemělo vliv na rozsah částky určené k uspokojení pohledávky přihlášené věřitelem v insolvenčním řízení, nebo že tuto povinnost nesplnila vzhledem ke skutečnostem, které nastaly nezávisle na její vůli a které nemohla odvrátit ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze po ní spravedlivě požadovat.

právní a skutkové hodnocení věci

32. Soud v posuzované věci hodnotil důkazy ve smyslu ust. § 132 o.s.ř. a to každý důkaz zvlášť a všechny důkazy ve vzájemné souvislosti, když předmětem řízení je odpovědnost jednatele za škodu nebo jinou újmu, pokud tato osoba nepodala insolvenční návrh.
33. Soud na prvním odkazuje na skutkové hodnocení věci, když po skutkové stránce dospěl k závěru, že žalobce koncem roku 2011 uzavřel se společností LxxxD (jejímž jednatelem byl žalovaný) smlouvu o dílo, na jímž základě došlo k provedení zednických prací [bod 34 odst. 1]. K zaplacení těchto zednických prací nedošlo a v mezidobí, než došlo k vydání rozsudku ve věci, byla společnost LxxxD převedena na osobu, která by mohla být pojímána jako „býlí kůň“. Následně došlo v roce 2014 k nařízení likvidace a v roce 2016 došlo k podání insolvenčního návrhu. Jak je avizováno výše [bod 32] předmětem sporu je odpovědnost žalovaného za vzniklou újmu, pokud nedošlo k podání insolvenčního návrhu.
34. V ohledu k uvedenému soud má za prokázáno, že k předmětnému jednání došlo koncem roku 2011 a k finančnímu plnění mělo dojít v roce 2012. Nicméně (jak je uvedeno níže [bod 35 odst. 2]) v roce 2012 došlo ke vzniku podstatné části závazků společnosti LxxxD. Soud se při

hodnocení dané stránky věci zaměřil na naplnění ust. § 3 odst. 2 InsZ a následně na skutečnost, zda se žalovaný jako jednatel dlužníka dozvěděl, nebo mohl dozvědět o úpadku dlužníka.

35. Následně soud konstatuje, že vzhledem ke skutečnosti, že se žalovaný se k prvnímu jednání (které bylo nařízeno po rozhodnutí kasačního soudu) dostavil a byl ve smyslu usnesení odvolacího soudu poučen, avšak nenavrhнул (s výjimkou důkazů ze kterých nebylo zjištěno žádných relevantních skutečností – Banka se k danému nemohla vyjádřit) žádné důkazy, které by podpořili jeho tvrzení ohledně skutečnosti, že společnost LxxxD měla majetek (ať již majetek společnosti nebo majetek ve formě pohledávek), ze kterého by bylo možné plnit závazky společnosti LxxxD. Jednalo se zejména o skutečnost [bod 19 odst. 4 usnesení odvolacího soudu], že je na žalovaném, aby vyvrátil vyvratitelnou domněnku Dlužníkovy neschopnosti platit své splatné závazky. Na žalovaného tak přechází povinnost tvrzení a důkazní povinnost ohledně skutečností, že k úhradě svých splatných závazků byl Dlužník schopen. Dále se jedná o [bod 26 odst. 2 usnesení odvolacího soudu], kterým je soudu prvního stupně uloženo, aby žalovaný byl ve smyslu uvedeného ust. § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. vyzván k označení tvrzení, jakož i důkazů k jejich prokázání, k vyvrácení domněnky úpadku Dlužníka v rozhodné době. Zejména žalovaného vyzve k tomu, aby vyličil rozhodné skutečnosti, tj. uvedl konkrétní skutkové okolnosti, které ho vedou k závěru, že Dlužník nebyl v rozhodné době v úpadku, zejména aby doplnil tvrzení o majetku Dlužníka (movitých a nemovitých věcech, pohledávkách a jiných majetkových hodnotách; v případě žalovaným zmiňovaných pohledávek je pak třeba, aby je identifikoval údaji o osobách dlužníků těchto pohledávek, o jejich výši, splatnosti a dobytosti), který Dlužník v rozhodné době vlastnil a který byl schopen využít k úhradě pohledávek svých věřitelů (jejichž existence byla v řízení prokázána), a označil důkazy k prokázání svých tvrzení, a to zejména těch, k jejichž doplnění byl vyzván předcházející výzvou, s tím, že důkazy musejí být označeny tak, aby bylo zřejmé, k prokázání které konkrétní právně významné skutečnosti má být ten který navržený důkaz proveden. Žalovaný uvedené nikterak nedoplnil, respektive nedoplnil jak skutková tvrzení, tak relevantní důkazy k prokázání skutkových tvrzení. Soud prvního stupně tak s ohledem na pasivitu žalovaného, pokud vycházel z dosud provedeného dokazování (a s ohledem na závazný právní názor soudu odvolacího), když dosud provedené dokazování právě hodnotil následujícím způsobem:

- [1] Na prvním místě se soud zabýval problematikou prokázání některých ze skutkových podstat popsanych v § 3 odst. 2 InsZ, když podle Usnesení zdejšího soudu ze dne 12. 3. 2016, č. j. MSPH xxx/2016-A8 [bod 16] byl zjištěn úpadek, což zahrnuje také naplnění podstaty ust. § 3 odst. 2 InsZ. Uvedené tedy (samo o sobě) zakládá vyvratitelnou domněnku dlužníkovy schopnosti platit splatné závazky. Uvedené se však vztahuje ke dni prohlášení konkursu. Pohledávka, u které žalovaný uvádí, že ji nebyl ochoten zaplatit, nikoliv schopen zaplatit však má svůj základ ve smlouvě o dílo ze dne 26. 11. 2011, jejímž předmětem byli zednické práce za celkovou cenu díla 861 956 Kč, kterou žalobce splnil bez vad a nedodělků. Následně dne 24. 2. 2012 došlo k uzavření dohody o uznání závazku, podle které žalovaný uznal dluh ve výši 499 016, Kč, který se zavázal zaplatit do 29. 2. 2012. Dluh zaplacen nebyl a věc byla řešena prostřednictvím soudního řízení, kdy k podání žaloby (o 741 956 Kč plus smluvní pokutu ve výši 249 508 Kč) došlo dne 5. 10. 2012 a ve věci bylo rozhodnuto rozsudkem ze dne 10. 3. 2014 [bod 14], tedy až poté co došlo k převodu obchodního podílu.
- [2] Dále z přihlášky pohledávek dlužníka společnosti LxxxD s.r.o., kdy přihlašovatelem byla společnost PxxxY s.r.o., která v roce 2012 (respektive do konce roku 2012 – kdy společnost LxxxD s.r.o. stále neměla uhrazenou pohledávku žalobkyně) měla vůči

této společnosti splatných celkem 11 pohledávek v celkové výši 211 633 Kč. Celkem tak ke konci roku 2012 měla společnost LxxxD s.r.o. závazky minimálně výši dvěma věřitelům ve výši 1 203 097 Kč. Vzhledem ke skutečnosti, že veškeré uvedené pohledávky se byly přihlášeny jako pohledávky v insolvenčním řízení došlo k naplnění skutkové podstaty § 3 odst. 2 InsZ, když společnost LxxxD zastavila podstatnou část svých plateb (s ohledem na mnohost následných věřitelů zjištěných v Insolvenčním řízení) a zároveň nedošlo k plnění peněžitých závazků po dobu delší než 30 dní. Ke splnění následně vykonatelných pohledávek také nemohlo dojít, když likvidátor zjistil úpadek společnosti LxxxD s.r.o. a podal insolvenční návrh.

- [3] Ve smyslu výše uvedeného [bod 34 odst. 1 a 2] soud dospěl k závěru, že došlo k založení vyvratitelné domněnky dlužníkovy schopnosti platit splatné závazky. K uvedenému se také vztahuje například prokázání dlužníkovy schopnosti využít pohledávky, které má za svými dlužníky k úhradě svých závazků ve smyslu *usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 12. 2010, sp. zn. 29 NSČR 10/2009 [R 80/2011 civ]* není-li dlužník schopen využít pohledávky, které má za svými dlužníky, k úhradě svých závazků, nepřiblíží se při úvaze o tom, zda dlužník je ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 a 2 insolvenčního zákona v úpadku ve formě platební neschopnosti, ani k výši těchto pohledávek. Žalovaný však, žádným způsobem neosvědčil existenci pohledávek, použitelných ke splnění jeho závazků a pouze odkázal na daňové přiznání, které ve vztahu k uvedenému není dostatečným důkazem. Žalovaná pak v posuzované věci ani neargumentovala hodnotou majetku společnosti LxxxD s.r.o. ke dni vzniku pohledávek.
- [4] Soud poté co opětovně zhodnotil provedené důkazy, a poté co hodnotil jednání žalovaného ve světle tohoto, že se k dalšímu soudem nařízenému jednání nedostavil, čímž se vzdal dobrodiní poučovací povinnosti soudu, žalovaný domněnku úpadku v rozhodné době nevyvrátil.
36. Soud dospěl k závěru, že žalovaný domněnku úpadku dlužníka v rozhodné době nevyvrátil. V následujícím tak je na místě, zabývat se tím, zda žalovaný v rozhodné době, kdy byl jednatelem Dlužníka se o jeho úpadku dozvěděl (nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět).
37. Žalovaný jako jednatel dlužníka (společnosti LxxxD) jednal a odpovídal spolu s panem G. jako jednatel společnosti. Sice žalovaný deklaroval neochotu k plnění, nikoliv neschopnost, nicméně soudu nepředložil žádné důkazy ohledně majetku úpadce, nebo jeho potencionálních pohledávek ze kterých by bylo možné dluh plnit. Uvedené je umocněno dalšími dluhy ze stejného období, a to vůči společnosti PxxxI, což je podpořeno následným prodejem podílů obou jednatelů a společníků (ve společnosti další společnosti da Cxxx xxxP s.r.o. dne 1. 2. 2013 za jednu korunu českou. Již samotný prodej podílů ve společnosti za 1 Kč navozuje domněnku „zbavení se nemocné“ společnosti. V tomto ohledu žalovaný soudu nenabídl, žádné tvrzení spojené s důkazem, svědčícím o jiných relevantních důvodech, pro které by bylo možno akceptovat kupní cenu ve výši 1 Kč. Z ekonomického stavu představující množství závazků a věřitelů (minimálně žalobce a společnost PxxxI s.r.o.) soud odkazuje na *Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 10. 2016, sp. zn. 29 Cdo 5036/2015 [R 131/2017 civ.]*. Zde je na místě odkázat nejen na požadavek jednání s péčí řádného hospodáře, ale zároveň informované jednání při konkrétním rozhodování, což soud dává do souvislosti se smlouvou o dílo Kladno K7 uzavřenou se žalobcem ze dne 26. 11. 2011, se kterou následně je spojeno uznání závazku společností LxxxD s.r.o. ze dne 24. 2. 2012, když přesto, že nedošlo k úhradě daného závazku docházelo ke vzniku závazků nových. U daného soud zohledňuje skutečnost, že v řízení nebylo prokázáno, že by v daném období společnost LxxxD s.r.o. měla další (jakýkoli) majetek nebo třeba pohledávky ze kterých by dluhy bylo možno plnit. Z uvedeného tak soud dospěl

k závěru, že žalovaný měl jako jednatel dlužníka (společnosti LxxxD s.r.o.) vědět o jejím úpadku.

38. Soud na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že v předmětném období společnost LxxxD v byla v úpadku a žalovaný tak ve smyslu § 98 InsZ měl povinnost podat insolvenční návrh na společnost LxxxD a zároveň tak vznikla odpovědnost ve smyslu § 99 InsZ.
39. Pokud jde o výši žalované částky, zde soud má za prokázané, že se jedná o pohledávku přihlášenou do insolvenčního řízení, která představuje částku ve výši 1 512 455,87 Kč. Tato pohledávka nebyla insolvenčním správcem popřena (a výši pohledávky nepopírá ani žalovaný), když z této pohledávky byla plněna částka ve výši 37 816 Kč. Na dlužné pohledávce tak zbývá uhradit částka ve výši 1 474 639,87 Kč.
40. Na základě výše uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že je na místě žalobě vyhovět a žalobě vyhověl v plném rozsahu.

náhrada nákladů řízení

41. Žalovaná byla ve sporu úspěšnou, a proto jí soud podle ustanovení § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen o.s.ř.), proti žalované přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 231 416 Kč. Podle § 11 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“) v platném znění ve vztahu k § 9 odst. 1 AT ve vztahu k § 7 AT byla přiznána odměna za 12 úkonů právní služby představující
 - 41.1 přípravu a převzetí,
 - 41.2 žaloba ze dne 4. 12. 2018
 - 41.3 replika ze dne 4. 7. 2019 k vyjádření žalovaných
 - 41.4 účast u jednání dne 24. 7. 2019
 - 41.5 účast u jednání dne 11. 9. 2019
 - 41.6 vyjádření žalobce ze dne 21. 1. 2020 k podanému odvolání
 - 41.7 účast u jednání dne 5. 5. 2021
 - 41.8 vyjádření žalobce ze dne 28. 6. 2021
 - 41.9 účast u jednání dne 5. 1. 2022
 - 41.10 vyjádření žalobce ze dne 3. 2. 2021
 - 41.11 účast u jednání dne 7. 3. 2022
 - 41.12 účast u jednání dne 11. 5. 2022
 - 41.13 účast u jednání dne 17. 6. 2022
 - 41.14 účast u jednání dne 5. 9. 2022
 - 41.15 závěrečný návrh žalobkyně ze dne 5. 9. 2022
 - 41.16 odvolání žalobkyně ze dne 19. 10. 2022 včetně jeho doplnění ze dne 18. 11. 2022
 - 41.17 účast na jednání dne 5. 3. 2024
 - 41.18 účast na jednání dne 10. 6. 2024
 - 41.19 tj. 18x 14 220 Kč = 255 960
 - 41.20 a 18x režijní paušál jako náhrada hotových výdajů v částce 300 Kč (celkem 5 400 Kč).
 - 41.21 Celkem se jedná o částku 255 960 + 5 400 = 261 360 Kč (bez DPH) + 54 885,60 Kč (DPH) = 316 245 Kč.
42. O lhůtách k plnění bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 160 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení. Odvolání se podává u Městského soudu v Praze. O odvolání rozhoduje Vrchní soud v Praze.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnost stanovenou vykonatelným rozsudkem, může oprávněný navrhnout soudní výkon rozhodnutí.

Praha 11. června 2024

JUDr. Mgr. Petr Košík, Ph.D.
samosoudce